

РЕШЕНИЕ

№ 1996

гр. София, 13.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 05.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **7905** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 118, ал.1 от КСО.

АССГ е сезиран с жалба от Л. Л. С. срещу решение № 2153-21-158/29.05.2019 г. на Директора на ТП на НОИ С. град. Излага съображения за незаконосъобразност на акта и моли същият да бъде отменен като такъв. Претендира разноси. Представя списък /л. 431/.

Ответникът оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателката адвокатско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С атакуваното решение от 29.05.2019 г. /л. 54/ е отхвърлена жалбата на С. срещу разпореждане от 29.03.2019 г., с което е отказано да ѝ бъде отпусната пенсия. Разпореждането от 29.03.2019 г. /л. 51/, издадено от длъжностно лице по ПО, е постановено във връзка с подадена жалба от С. /л. 46/ срещу разпореждане от 19.02.2019 г. /л. 45/, с което длъжностно лице по ПО е отказало да ѝ отпусне пенсия за осигурителен стаж и възраст /ОСВ/ по заявление от 12.11.2018 г. /л. 9/.

Срещу така повторно постановеното от длъжностното лице по ПО разпореждане от 29.03.2019 г. е подадена жалбата от С. на 30.04.2019 г. /л. 52/, във връзка с която е постановено атакуваното решение от 29.05.2019 г. /л. 54/.

В хода на съдебното производство са събрани множество доказателства относно вида и характера на полагания от С. труд, вкл. са изслушани свидетели и експертиза.

Видно от отбелязването в разпореждането от 19.02.2019 г. същото може да бъде обжалвано пред ръководителя на съответното ТП на НОИ в 1-месечен срок от получаването му съгл. чл. 117, ал. 2 от КСО. Именно такава е и съдържанието на жалбата на С. от 14.03.2019 г. /л. 46/ като същата е адресирана до Директора на ТП на НОИ С.-град.

По жалбата на С. от 14.03.2019 г., обаче, не се е произнесъл Директорът на ТП на НОИ С. град, а длъжностното лице по ПО с разпореждането от 29.03.2019 г.

Като правно основание за издаване на същото са посочени разпоредбите на чл. 68, ал. 1-2 на КСО и чл. 69б, ал. 2 от КСО, имащи отношение към придобиване на правото на пенсия. Други правни основания не са цитирани.

Съгл. чл. 117, ал. 1, т. 2 от КСО компетентен да се произнесе по подадена жалба срещу разпореждане за отказ да бъде отпусната пенсия е Ръководителят на съответното ТП на НОИ. Защо по жалбата на С. срещу разпореждането от 19.02.2019 г. отново се е произнесло длъжностното лице по ПО е неясно. Видно от съдържанието на въпросното разпореждане от 29.03.2019 г. в същото е обсъдено разпореждането от 19.02.2019 г., а именно неговата правилност и подадената срещу него жалба от 14.03.2019 г. Действително в един от параграфите на разпореждането от 29.03.2019 г. е посочено, че при постановяване на разпореждането от 19.02.2019 г. длъжностното лице е пропуснало да обоснове причината, поради която осигурителният стаж за периода 2009-2018 е зачетен от трета категория. Извън този параграф, обаче, по същество е налице произнасяне по жалбата от 14.03.2019 г., което е извън компетентността на длъжностното лице по ПО.

От съдържанието на разпореждането от 29.03.2019 г. не може да се направи извод, че се касае за разпореждане по чл. 98, ал. 3 от КСО за поправка на явна фактическа грешка. Първо, защото чл. 98, ал. 3 от КСО не е посочен като правно основание за издаването му. Второ, защото явна фактическа грешка е налице при писмени грешки, грешки в пресмятането или други подобни очевидни неточности – такива не са констатирани от длъжностното лице по ПО. Трето – допълването на мотивите по съществото си не представлява нито поправка на ЯФГ, нито допълване /на диспозитива/ или тълкуване по см. на чл. 62 от АПК, които разпоредби също не са цитирани в разпореждането. Четвърто, в разпореждането от 29.03.2019, както бе посочено, е обсъдена подадената жалба и правилността на разпореждането от 19.02.2019 г. Пето, след постановяването на разпореждането от 29.03.2019 г., същото е обжалвано, постановено е атакуваното решение, в което няма произнасяне по разпореждането от 19.02.2019 г. Т.е. разпореждането от 19.02.2019 г. съществува в правния мир и не е отменено.

При това положение и доколкото с разпореждането от 29.03.2019 г. орган, различен от компетентния съгл. чл. 117, ал. 1 от КСО, по същество се е произнесъл по жалбата на С. срещу разпореждането от 19.02.2019 г., обсъждайки подробно неговата правилност, то същото се явява нищожно съгл. чл. 146, ал. 1 от АПК.

Отхвърляйки жалбата на С. срещу нищожното разпореждане от 29.03.2019 г. Директорът на ТП на НОИ С. град е постановил незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено.

При наличието на констатираната незаконосъобразност на решението, свързана с

нищожност на обжалваното по административен ред разпореждане, съдът няма да обсъжда по същество категорията труд на жалбоподателката.

Директорът на ТП на НОИ С. град следва да се произнесе относно законосъобразността на разпореждането от 19.02.2020 г., като няма пречка да приобщи към преписката си и всички събрани в хода на съдебното производство доказателства, а в случай на негативен за жалбоподателката резултат, същата има право да го обжалва.

При този изход на спора в тежест на ответника остават направените от него разноски. Жалбоподателката претендира разноски, за които е представен списък /л. 431/, като е направено и възражение от ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение от 1000 лева, за чието заплащане са представени доказателства /л. 66/. С оглед разпоредбата на чл. 8, ал. 2, т. 2 от Наредба 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и доколкото делото не се отличава с особена правна и фактическа сложност, предвид констатирания порок на административния акт, съдът намира, че направеното възражение следва да бъде уважено като на жалбоподателката бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 350 лева, съгл. предвидения в Наредбата размер, както и разноски за вещо лице в размер общо на 705,60 лева.

Водим от горното АССГ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2153-21-158/29.05.2019 г. на Директора на ТП на НОИ С. град.
ОБЯВЯВА нищожността на разпореждане № [ЕГН]/25 от 29.03.2019 г., издадено от длъжностно лице ПО.

ОСЪЖДА ТП на НОИ С.-град да заплати на Л. Л. С. направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 350 лева и вещо лице в размер на 705,60 лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: